

52.

1978, 16. listopadu – Sdělení VONS č. 52 o rozsudku Krajského soudu v Plzni odsuzujícím Václava Novotného pro přípravu trestného činu podvracení republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a Zdeňka Těšínského pro přípravu trestného činu opuštění republiky k podmíněnému trestu odnětí svobody.

Senát Krajského soudu v Plzni, jemuž předsedal JUDr. Milan Fatzenhauer¹, odsoudil v hlavním líčení, konaném dne 30. 10. 1978, ing. Václava Novotného za přípravu trestného činu podvracení republiky (§ 98/1 tr. z.) k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců ve II. nápravně výchovné skupině. Při výměře trestu přihlédl k psychickému stavu obžalovaného (§ 32/1 tr. z.) v době, kdy se ing. Václav Novotný měl trestného činu dopustit, a uložil mu ambulantní ochranné léčení (§ 72 tr. z.). Ing. Václav Novotný se proti rozsudku odvolal; je od 12. 1. 1978 držen ve vazbě. Ve stejném hlavním líčení odsoudil uvedený soud Zdenka Těšínského za pomoc k pokusu o trestný čin opuštění republiky a přípravu tohoto trestného činu (§ 109 tr. z.) k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na tři roky. Zdeněk Těšínský je od začátku března t. r., kdy byl propuštěn z vazby, na svobodě.² Rozsudek nad Zdeňkem Těšínským je pravomocný. Z obviněných, stíhaných v trestní věci proti Jaroslavu Dvořákovi a spol., kteří byli odsouzeni již dříve, se proti rozsudku Krajského soudu v Plzni odvolal pouze Robert Mergans³. (Viz naše sdělení č. 36⁴, 37, 48⁵ a vyjádření Petra Uhla – vydané naším výborem 18. 9. 1978.)⁶

Informace o Chartě 77, r. 1, 1978, č. 13, s. 6–7.

POZNÁMKY

- ¹ Správně JUDr. Milan Patzenhauer. Viz usnesení Krajského soudu v Plzni z 18. 9. a 20. 9. 1978 o vyloučení případů V. Novotného a Z. Těšínského k samostatnému projednání. KS v Plzni, soudní spis k případu Jaroslava Dvořáka a spol. (spis. zn. 1 T 7/78) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. 14 Rt 127/90.
- ² Zdeněk Těšínský byl z Věznice č. 1 Praha propuštěn 8. 3. 1978 na základě rozhodnutí Generální prokuratury ČSSR, viz zprávu Věznice č. 1 Praha z 9. 12. 1980, tamtéž. Usnesení Generální prokuratury ČSSR o propuštění Z. Těšínského z vazby ze dne 8. 3. 1978 viz in: tamtéž.
- ³ Správně Merganz. K Nejvyššímu soudu ČSR se odvolal i Jaroslav Dvořák a Bedřich Raška. Senát Nejvyššího soudu složený z předsedkyně JUDr. Marie Dojčarové a soudců JUDr. Adolfa Serafina a JUDr. Emila Heska ve třech zasedáních (vzhledem k projednávání věci obsahující státní tajemství byla dvě z nich neveřejná) 18. 12. 1978 rozhodl o zamítnutí odvolání, viz usnesení Nejvyššího soudu ČSR a protokol o jeho zasedání 18. 12. 1978 uložené in: tamtéž; též MS v Praze, soudní spis k případu Petra Uhla a spol. (spis. zn. 1 T 23/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. Rt 419/90.

Robert Merganz se po svém propuštění 12. 1. 1981 ocitl ve svízelné situaci, neboť se z vězení vrátil jako invalida a navíc mu byl vyměřen velice nízký důchod (490 Kčs). Vzhledem k neplacení služeb během věznění mu byly odpojeny plyn i elektřina a následkem toho došlo k poničení vybavení jeho bytu a osobních věcí. Naštěstí se mu dostalo finanční pomoci ze zahraničí. Dne 1. 8. 1981 ale Robert Merganz zemřel, přičemž ještě dvanáct dní předtím měl vyslovit naději, že mu bude do tří měsíců povoleno vystěhování. KREJČÍ, Jaroslav: Tragický úděl chartisty Dvořáka, *Právo lidu* 85, 1982, č. 1.
- ⁴ Správně sdělení VONS č. 35, dokument č. 35.
- ⁵ Dokumenty č. 37 a 48.
- ⁶ Dokument č. 1130. K případu Jaroslava Dvořáka a spol. a s ním souvisejícímu případu Vojtěcha Valy i k návaznému samostatnému odsouzení Františka Veise viz dále sdělení VONS č. 12, 1023 a 1051, dokumenty č. 12, 1027 a 1055, a dokumenty č. 1128 a 1189.